

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da Loven af 1ste Maj 1868 om Tilshyn med Udvandrerens Befordring og Lov om Tillæg til samme af 25de Marts 1872 ikke ere gældende paa Færøerne, for hvis Vedkommende der overhovedet ikke findes Lovbestemmelser paa dette Omraade, har det færøste Lagting i Sommeren 1893 i Anledning af, at der i de senere Aar er gjort forskellige Forsøg paa at sætte en Udvandringsbevægelse i Gang paa Øerne, indstillet, at der maa blive tilvejebragt en Lov af lignende Indhold som de ovennævnte, overensstemmende med et af Tinget paa Foranstaltning af Amtmanden vedtaget Udkast. Dette er vel affattet paa Grundlag af og i Hovedtrækkene enslydende med Lov for Island af 14de Januar 1876 om Tilshyn med Udvandrerens Befordring, men da denne i sin Tid er udarbejdet paa Grundlag af Lovene af 1ste Maj 1868 og 25de Marts 1872, bliver der ingen anden Forskel mellem disse og Lagtingets Udkast end de i stedlige, i det væsentlige for Island og Færøerne fælles, Forhold begrundede. I det væsentlige har ogsaa Justitsministeriet, der maa være enigt med Lagtinget om Unseligheden af, at der tilvejebringes de fornødne Lovbestemmelser paa dette Omraade, kunnet tiltræde Udkastet, til hvilket man dog har ment at burde føje nogle Bestemmelser, der ere hentede fra Lov for Island af 18de September 1891 om Tillæg til den ovennævnte Lov af 14de Januar 1876, hvortil der paa Island faktisk havde vist sig Trang, og hvorfor der formentlig lige saa fuldt vil være Brug paa Færøerne (jfr. nærmere herom de nedenfor til §§ 14 og 15 fremsatte Bemærkninger). Om de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, som det her foreligger, skal i øvrigt følgende bemærkes:

Til §§ 1—4.

Disse Paragraffer ere med de af Lovens forskellige stedlige Omraade flydende fornødne Forandringer iøvrigt aldeles stemmende med de tilsvarende Paragraffer i Loven af 1ste Maj 1868, dog at Slutningen af §§ 1 og 2 er affattet overensstemmende med den islandske Lov af 14de Januar 1876, jfr. med Hensyn til § 2 in fine Lov 1868 § 7 in fine og Loven af 25de Marts 1872 § 3. I § 3 er derhos Udflareringen af de paagældende Skibe uden for Thorshavn henlagt under vedkommende Sysselmand, hvilket er i Overens-

stemmelse med den selvstændigere Stilling, som i adskillige Henseender er tillagt Sysselmændene i deres Egenstaaelse af Stedfortrædere for Politimesteren paa Øerne (Landsfogden).

Til § 5.

Denne Paragraf svarer til § 5 i Loven af 1868 og afviger ligesom den islandske Lovs § 5 kun deri fra bemeldte Paragraf, at der er tilføjet et nyt 2det Stykke (jfr. herved § 6 i Loven af 1868) om Indberetning til Justitsministeriet m. m., samt at Fristen for Sikkerhedens Tilbagelevering til Agenter er fastsat til 1 Aar, efter at han har opført at befatte sig med Forretningen. Endvidere afviger Forslaget fra saa vel den danske som den islandske Lov deri, at Minimum for den i Paragraffen ommeldte Sikkerhed er sat til henholdsvis 3000 og 7000 Kr. i Stedet for 6000 og 14,000 Kr., i hvilken Henseende bemærkes, at de her foreslaaede Beløb formentlig ville staa i et passende Forhold til det i Forhold ikke blot til Kongeriget, men ogsaa til Island ringe Antal Udvandrere, hvorom der paa Færøerne vil kunne blive Spørgsmaal.

Til § 6.

Denne Paragraf svarer til Loven af 1868 § 7, i hvilken der kun er foretaget saadanne Forandringer, som flyde af den Sysselmændene i § 3 tillagte Myndighed, jfr. foranstaaende.

Til §§ 7—9.

Disse Paragraffer stemme ganske med Loven for Island af 14de Januar 1876 §§ 7—9, hvilke Bestemmelser i det væsentlige ere affattede efter Loven af 25de Marts 1872 §§ 1 og 2.

Til §§ 10—12.

Disse Paragraffer, hvortil der intet tilsvarende findes i de hergældende Udvandringslove, ere optagne efter de tilsvarende Paragraffer i den islandske Lov af 1876, hvor de under Forhandlingerne paa Altinget i sin Tid blev optagne efter norsk Mønster. Da de deri indeholdte Forfrister i det hele taget ere ansete for hensigtsmæssige, har man ogsaa troet at burde optage dem i nærværende Forslag.